

Οι Άγιοι γίνονται οι φορείς της χάριτος και του ελέους του Κυρίου

[Αφιέρωματα / Άγιος Νεκτάριος](#)

ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ

Η Εκκλησία έλαβε εντολή από τους Αποστόλους να εύχεται για όλο τον κόσμο και να μεσιτεύει στο Χριστό για χάρη του κόσμου.

Η Εκκλησία όταν επικαλείται τις προσευχές των αγίων, πιστεύει ότι οι άγιοι που ζωντανοί παρακαλούσαν το Θεό για την ειρήνη του κόσμου και την ευστάθεια των Εκκλησιών του Χριστού δεν παύουν να κάνουν το ίδιο και στην ουράνια Εκκλησία του Χριστού, την θριαμβεύουσα. Αυτοί ακούν ευνοϊκά τις προσευχές μας όταν τους

επικαλούμαστε και εύχονται στο Θεό και γίνονται οι φορείς της χάριτος και του ελέους του Κυρίου.

Η Εκκλησία, στις προσευχές της προς το Θεό, παρακαλεί τον Κύριο να δεχθεί τις δεήσεις της, και αναφέρει τις προσευχές των αγίων και της Θεοτόκου, επειδή πιστεύει στην παρρησία που έχουν στο Θεό και στην αμείωτη και συνεχή αγάπη τους για την στρατευόμενη Εκκλησία του Χριστού. Επίσης σε όλα τα λειτουργικά βιβλία της Εκκλησίας αναφέρονται οι Άγιοι ως πρεσβευτές προς τον Κύριο Ιησού Χριστό για χάρη μας. Οι παλαιότατοι Πατέρες της Εκκλησίας θεωρούν ότι οι Άγιοι μεσιτεύουν για μας προς τον Κύριο και πάντοτε καταφεύγουν στη μεσιτεία τους. Έτσι, ο Μέγας Βασίλειος σε λόγο του προς τους σαράντα μάρτυρες λέει: «?? ?????, ??? ?? ????? ??? ????? ???????? ???????? ??; ??, ???????? ??? ??? ?????, ??? ?????????? ?????????... Ω άγιος χορός! Ω ιερή σύναξη! Ω στερεός συνασπισμός! Ω κοινοί φύλακες του ανθρωπίνου γένους! Αγαθοί μέτοχοι των φροντίδων μας, βοηθοί των δεήσεων μας, δυνατότατοι πρεσβευτές, αστέρες της Οικουμένης, άνθη των Εκκλησιών». Επίσης επικαλείται για τον εαυτό του τις προσευχές των αγίων στους ουρανούς λέγοντας: «Δέχομαι και τους Αγίους Αποστόλους, επικαλούμαι στην ικεσία μου προς το Θεό, με τη μεσιτεία τους να με ελεήσει ο φιλόανθρωπος Θεός και να μου δοθεί η άφεση των αμαρτημάτων μου».

Ο Γρηγόριος ο Θεολόγος επίσης στον Επιτάφιο του προς τον Μέγα Βασίλειο λέει στο τέλος: «Εσύ που μας παρακολουθείς από ψηλά, θεία και ιερά κεφαλή, τον μεν σκόλοπα του σώματος που ο Θεός μας έδωσε για να μας παιδαγωγήσει, παρακάλεσε τον να μας τον αφαιρέσει, ή πείσε μας να τον υπομένουμε καρτερικά, και όλη η ζωή μας να κυλήσει προς το καλλίτερο. Και αν πεθάνουμε, υποδέξου μας στις σκηνές σου».

Επίσης, ο Θείος Χρυσόστομος επικαλείται στην προσευχή του τη Μητέρα του Κυρίου, και διακηρύττει: «... Δεν παρακούει ο Θεός τη Δεββώρα ούτε την Ιαήλ. Όμως εμείς έχουμε την Αγία Παρθένο και Θεοτόκο Μαρία που προσεύχεται για μας. Και αν μία τυχαία γυναίκα νίκησε, πόσο περισσότερο η Μητέρα του Χριστού θα νικήσει τους εχθρούς της αληθείας;»

Ο Πατριάρχης Ιερεμίας λέει: «Η προσευχή που γίνεται προς τους Αγίους είναι προς τη χάρη που έχουν από το Θεό, γιατί δεν ακούνε όσους τους παρακαλούν ο Πέτρος και ο Παύλος, αλλά η χάρη του Θεού που έχουν, σύμφωνα με τα λόγια του Κυρίου: «και εγώ θα είμαι μαζί σας πάντα ?? ?? ?????????? ??? ??????» (Ματθ. 28, 20).

Ως μεσίτες θεωρούμε όλους τους αγίους και εξαιρετικά την Μητέρα του Κυρίου, στην οποία απευθυνόμαστε λέγοντας «Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε για μας τους αμαρτωλούς», καθώς και στους αγίους. (Αποτελεί δε κοινή συνείδηση της Εκκλησίας μας ότι οι πρεσβείες της Μητέρας του Κυρίου είναι σωστικές, «γιατί όσα ?????, ?? ?????», ??' αυτό και η επίκληση που της απευθύνει είναι

«Υπεραγία Θεοτόκε, σώσε μας»).

Ο Θεός των χριστιανών είναι Θεός ζώντων, και οι Άγιοι ενδιαφέρονται για την στρατευόμενη Εκκλησία, ικετεύοντας τον Κύριο γι' αυτήν... Αυτά λοιπόν γνωρίζοντας τα μέλη της παλαιάς Εκκλησίας και παρακινούμενοι από το Θεό, επειδή τίποτε δεν μπορούσαν να κάνουν χωρίς αυτόν, άρχισαν να παρακαλούν τις ψυχές των Αγίων να μεσιτεύουν, φανερώνοντας ότι οι ψυχές αισθάνονται και χωρίς τα σώματα. Γιατί αν ήταν αναίσθητες, δεν θα τις παρακαλούσαν. Και επειδή πίστευαν ότι το Πανάγιο Πνεύμα που τις κατοικεί τους αποκαλύπτει τις ανάγκες εκείνων που τις παρακαλούν, τις παρακαλούσαν να βοηθήσουν τους αδελφούς· και αυτή η βοήθεια φανερώνει την ενότητα των αγίων με μας.

πηγή:«Ο κόσμος της Προσευχής», εκδ. Κάλαμος

<http://bit.ly/17AOy4n>